

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

לפני: כב' השופט יונה אטדגי

המערער:

חגי זגורי
על-ידי בא-כוחו עו"ד ליאור אפשטיין

נ ג ד

המשיב:

פקיד שומה יחידה ארצית לשומה
על-ידי באת-כוחו עו"ד שרה ויזל-גלצור,
פרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)

פסק-דין

- 1 הערעור הוא על שומות לפי מיטב השפיטה שהוציא המשיב למערער, לפי סעיף 145(ב)
- 2 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – הפקודה), לשנות המס 2008, 2009 ו-2010.
- 3
- 4 רקע
- 5 2. נגד המערער ושבעה נוספים הוגש בתחילת שנת 2011 כתב-אישום (תפ"ח (מחוזי-ב"ש)
- 6 2401802/10), המייחס להם השתתפות באירגון פשיעה, כמשמעות מונח זה בחוק מאבק
- 7 בארגוני פשיעה, התש"ס-2003 (להלן – חוק המאבק בארגוני פשיעה), שבראשו עומד
- 8 המערער, ושבמסגרתו הם חברו יחדיו למטרות פליליות, שכללו, בין היתר, מתן הלוואות
- 9 בריבית קצוצה, הפעלת הימורים, הברחת סיגריות ושתייה חריפה, סחר בסמים וכן גם
- 10 עבירות מס והלבנת הון.
- 11 כתב-האישום ייחס למערער עבירות רבות לפי חוק המאבק בארגוני פשיעה; חוק
- 12 העונשין, התשל"ז-1977; חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 והפקודה. עבירות המס
- 13 כללו: מירמה, עורמה ותחבולה, אי-ניהול פנקסי חשבונות, אי-הוצאת חשבוניות מס
- 14 ואי-הגשת דו"חות תקופתיים למע"מ.
- 15
- 16 3. ביום 29.3.2012 הודה המערער, במסגרת הסדר-טיעון, בעבירות שיוחסו לו ב"כתב
- 17 האישום המתוקן בשלישית" (נספח א' לתצהיר המפקח מטעם המשיב, ליאור קלצ'קין),
- 18 לאחר שבא-כוחו הודיע כי: "כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון הוקראו והוסברו
- 19 לנאשם, והוא הבין את תוכנם... הנאשם מודה בכל העובדות שבכתב האישום
- 20 המתוקן"; ולאחר שגם המערער הודיע: "אני שמעתי את דברי התובע והסניגור, הבנתי
- 21 אותם ואני מאשר את הדברים. אני מודה בעובדות שבכתב האישום המתוקן
- 22 בשלישית..."

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

- 1 המערער הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב-האישום המתוקן בשלישית (הפרוטוקול
2 והכרעת-הדין צורפו כנספח ב' לתצהיר קלצ'קין).
3 בהמשך, נגזר דינו של המערער ל-15 שנות מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, חילוט כספים
4 וקנס (נספח ג' לתצהיר המערער).
5
6 המערער, שלא דיווח על עיסוקיו והכנסותיו, לא ניהל ספרים, לא הגיש דו"חות ולא שילם
7 את המס המתחייב מכך, הגיש דו"חות שנתיים לשנות המס הנדונות כאן (2008-2010) רק
8 בחודש נובמבר 2011, לאחר שהמשיב נקט נגדו בהליך עיקול לפי סעיף 194 לפקודה.
9 בדו"חות הללו הצהיר המערער על הכנסות שלו ושל בת-זוגו בשנים הללו, כדלקמן:
10 2008 - הכנסה מצטברת בסך של כ-350,000 ₪; ובשנים 2009 ו-2010 - הפסדים של למעלה
11 מ-1 מיליון ₪.
12

השומות, הערעור ותמצית הטענות

- 13
14 **5.** ביום 29.5.2012 הוצאו למערער שומות לפי סעיף 145(ב) לפקודה, שבהן נקבעה ההכנסה
15 החייבת של המערער בשיעורים הבאים:
16 שנת 2008 - 6,968,375 ₪,
17 שנת 2009 - 9,444,643 ₪,
18 שנת 2010 - 8,968,413 ₪.
19
20 השומות התבססו על חישוב הכנסותיו ורווחיו של המערער מהעיסוקים הבאים: מועדוני
21 הימורים, ריבית מהלוואות וספינת הקזינו וכן גם מהפרשי הון בלתי-מוסברים (לטענת
22 המשיב) בסך של 9 מיליון ₪, לפי חלוקה של 3 מיליון ₪ לכל שנה.
23 כן הוספה הכנסה מסוימת שנבעה מעבירה של סחיטה באיומים שבוצעה כלפי אדם
24 מסוים.
25 כן סירב המשיב להכיר בחובות אבודים, הוצאות מימון והוצאות רכב, שנכללו בדו"חות
26 שהמערער הגיש, ותיאם את ההכנסות בהתאם.
27 כן ביצע המשיב תיקון ותוספת בדיווחיו של המערער ביחס להכנסתו ממשכורת, שלו ושל
28 בת-זוגו.
29
30 **6.** בתצהיר עדותו הראשית הודיע המפקח מטעם המשיב, קלצ'קין (בסעיף 102), כי "המשיב
31 מבקש לחזור בו מתוספת ההכנסה שייחס למערער בשל גידול ההון", וזאת לדבריו,
32 לא משום שלא קיים גידול הון, "אלא בשל שיקולי יעילות וקושי ראייתי בלבד ובשל
33 המשאבים הגדולים אשר יידרשו לצורך הוכחת חלק זה בבית-המשפט".

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

- 1 בהתאם לכך, יש להפחית מהשומות המפורטות לעיל סכום של 3 מיליון ₪ בכל שנה, כך
2 שהן תעמודנה על הסכומים הבאים:
- 3 שנת 2008 - 3,968,375 ₪;
4 שנת 2009 - 6,444,643 ₪;
5 שנת 2010 - 5,968,413 ₪.
- 6
7 במסגרת הסיכומים הודיע המשיב על תיקונים מסוימים נוספים בשומה, והם יפורטו
8 בהמשך.
- 9
- 10 7. השגה שהגיש המערער על השומות נדחתה, ומכאן ערעור זה, שהוגש על השומות שהוציא
11 המשיב לפי מיטב השפיטה לשנים 2008-2010.
12
- 13 8. להלן תמצית טענות המערער, כפי שהועלו בנימוקי הערעור שהגיש, בתצהיר עדותו
14 הראשית - המערער לא הגיש כל תצהיר נוסף ולא העיד כל עד נוסף - ובסיכומיו:
15
- 16 א - הכנסות רבות שהמשיב ייחס למערער לא התקיימו בפועל, ובכלל זה: ההכנסה
17 הנטענת בעקבות עבירת הסחיטה באיומים; ההכנסות הנטענות מהלוואות
18 בריבית - כשבהקשר זה טוען המערער כי רבים מהלווים לא שילמו בפועל את
19 מלוא ההלוואה, או ששילמו את חלקה בלבד, או שלא שילמו את סכום הריבית,
20 וכן טוען המערער כנגד שיעור ריבית ההלוואה שהמשיב ייחס לו; ההכנסות
21 המיוחסות לו בקשר לספינת הקזינו בשנים 2009 ו-2010 - כשבהקשר זה טוען
22 המערער כי הספינה לא פעלה כלל בשנת 2010 וכי הוא עצמו היה עצור במהלך
23 שנה זו.
- 24
- 25 ב - המשיב מחויב לדבריו של בא-כוח המדינה, עו"ד שיפר, בדיון לטיעונים לעונש
26 (נספח ב' לתצהיר המערער):
- 27 "לעניין נאשם 1 [המערער], לבקשת עו"ד אפשטיין [בא-כוחו],
28 נבהיר כי הרווחים הידועים למאשימה מהפעילות הכלכלית
29 המפורטת בכתב האישום עומדים על סך 2,000,000 ₪, שהם
30 1.2 מיליון ₪ רווחי הספינה ו-800,000 ₪ רווחי מועדוני
31 ההימורים."
32
- 33 לפיכך, טוען המערער, כי המשיב מנוע מלטעון להכנסה גבוהה מזו.
- 34
- 35 ג - המשיב לא הביא בחשבון הוצאות שונות שהוציא לצורך ייצור ההכנסה, ובכלל
36 זה: הריבית ששילם בעצמו כדי ללוות את הכסף שהלווה לאחרים, תשלום
37 שכירות, משכורות, חשמל, רכב ועוד.
38

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

- 1 ד - במהלך הדיון טען המפקח קלצ'קין כי חישוב הכנסת המערער צריך להתבצע על
2 בסיס מצטבר, ולא על בסיס מזומנים.
3 בא-כוח המערער תוקף קביעה זו של המפקח, והדבר יידון בהמשך.
4
5 להלן תמצית טענות המשיב: 9.
6
7 א - בהתאם לסעיף 42 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971
8 (להלן – פקודת הראיות), יש לראות את הממצאים והמסקנות הקבועים
9 בהכרעת-הדין במשפט הפלילי, כקבילות בהליך זה וכראיה לכאורה לאמור בהם,
10 ובהתאם לסעיף 42ג, המערער אינו רשאי לסתור אותם ממצאים, כשלא ביקש את
11 רשותו של בית-המשפט לכך, ואף לא הביא כל עדות לסתור אותם.
12
13 ב - המשיב אינו כבול לדברי בא-כוח המדינה במשפט הפלילי. המדובר בהליכים
14 שונים, שנטלי הראיות בהם שונים. כן יש לראות אותם דברים בהקשר בהם הם
15 נאמרו.
16
17 ג - מאחר שהמערער לא ניהל ספרים, הנטל להפריך את השומות מוטל עליו, והוא
18 לא עמד בנטל זה.
19
20 ד - מאחר שהמערער לא ניהל ספרים, ומאחר שהוא לא הביא כל ראיות, לא ניתן
21 להכיר בהוצאות שתבע לניכוי.
22
23 ה - השומות עולות בקנה אחד עם הממצאים שנקבעו בהכרעת-הדין, סבירות
24 ומבוססות.
25

דיון והכרעה

כללי

- 26
27
28 10. סעיף 155 לפקודה קובע: "חובת הראיה כי השומה היא מופרזת תהיה על המערער...".
29 שומה לפי מיטב השפיטה מתבססת על הנחות, ולעתים גם על השערות. עם זאת, פקיד
30 השומה חייב בעריכת שומה סבירה.
31 פקיד השומה אינו חייב להוכיח בראיות מדויקות את שיעור השומה. אל לנישום להלין
32 נגד פקיד השומה שאינו בעל יכולת לקבוע ממצאים מדויקים, כאשר מצב זה נובע
33 ממחדליו הוא. הסבירות בעריכת השומה תיבחן לא רק על-פי החומר הגלוי, אלא גם על
34 החומר שאינו בנמצא. השאיפה היא, שהשומה תהא נאמנה לאמת, אלא שבהעדר נתונים
35 בשל מחדלי הנישום, שאיפה זו תיושם, ככל שניתן, בקיומם של נתונים חלקיים. אין

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

- 1 ציפיה כי השומה תהא מדויקת ומבוססת לכל פרטיה, ופקיד השומה אינו נדרש להוכיחה
2 בראיות נקודתיות, ובאפשרותו להתבסס על אומדנים, השערות והערכות, בהסתמך על
3 ניסיונו המקצועי (ע"א 8082/09 שקלים נ' פקיד שומה ירושלים 3, 27.11.2011).
4 בענייננו, המערער לא ניהל ספרים, לא דיווח על עיסוקיו ועל הכנסותיו, ובהעדר נתונים
5 אמינים, אין פסול בשומה המתבססת על אומדנים והערכות.
6
- 7 11. אך העיקר הוא שבענייננו, השומות מתבססות, כמעט במלואן, על הממצאים שנקבעו
8 בהכרעת-הדין, וכדברי בא-כוח המשיב, ב"הודעה על הגשת ראיות המשיב" (בסעיף 4):
9 "בהתאם לאמור, ולנוכח האמור בסעיף 42א לפקודת הראיות, סבור
10 המשיב כי אין צורך בהבאת ראיות כלשהן בנוגע לעצם ביצוע
11 הפעולות והעבירות, ולכן הסתמך על כתב האישום ועל הכרעת הדין
12 בעניין זה. המשיב הביא, בקשר לעבירות אלו, ראיות והסברים לגבי
13 סכומי השומה בלבד."
14
- 15 12. סעיף 42א(א) לפקודת הראיות קובע:
16 "הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את
17 הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם
18 המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל
19 זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי."
20
- 21 סעיף 42ג' לפקודת הראיות קובע:
22 "הוגשה ראיה כאמור בסעיף 42א, לא יהיה המורשע או חליפו או מי
23 שחב בחובו הפסוק רשאי להביא ראיה לסתור, או ראיה שכבר נשמעה
24 או הוגשה במשפט הפלילי, אלא ברשות בית המשפט, מטעמים
25 שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין."
26
- 27 כפי שהוסבר זה מכבר על-ידי כב' הנשיא זוסמן ב-ע"א 350/74 חברת מ.ל.ט. בע"מ נ'
28 ממן, פ"ד (כט1) 208, בעמ' 217, הגיון של הוראות אלה נעוץ בכך,
29 "כי במשפט פלילי נאסף ונצטבר מטען הוכחתי אשר לא מן הראוי
30 לבזבזו לריק, אשר על כן תוכל ההרשעה לשמש ראיה במשפט אזרחי.
31 בית המשפט אינו מרשיע אדם אלא לאחר שאשמתו הוכחה מעל לספק
32 סביר, ולכן אין צידוק להתעלם ממנה לצורך שכנועו של בית משפט
33 אחר."
34
- 35 ועוד הוסיף כב' הנשיא זוסמן, שם (עמ' 217-218):
36 "מן הצורך להטעים שלא בנקל תינתן לבעל דין כזה רשות להבאת
37 ראיה במשפט אזרחי, שאם לא יקפצו בתי המשפט ידם במתן הרשות,
38 יסכלו את מטרת התחיקה, לרכז את חומר הראיות בבית המשפט
39 הפלילי ולא להותיר מקום להתדיינות נוספת."
40

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

13. יצוין, כי הוראות אלה חלות גם כאשר ההרשעה מבוססת על הודאה בעובדות כתב-האישום. ראו: י. קדמי, **על הראיות**, מהדורת 2009, חלק שלישי, עמ' 1554, 1561, והפסיקה הנזכרת שם.
- בוודאי שאין לשעות לרמיזות בא-כוח המערער (סעיף 43 לסיכומיו), כי המערער בחר להודות "כנגד חילוץ נפשו וזיכוי בעבירות שהסיכון בגין הרשעה בם הינו עשרות רבות של שנות מאסר" (ב"כ המערער מכוון לכך שמכתב-האישום המתוקן בשלישית נשמטו אישומים של רצח שנכללו בכתב-האישום המקורי).
- כאמור לעיל, גם המערער באופן אישי וגם בא-כוחו הצהירו, כי המערער מבין היטב את האמור בכתב-האישום המתוקן בשלישית ומודה בכל העובדות הכלולות בו.
14. מאידך, המשיב אינו כבול לסיכומים שהוכחו במשפט הפלילי, ואף לא לסיכומים אותם הזכיר ב"כ המדינה באותו הליך. סיכומים אלה אינם מחייבים בהליך השומה הנערך על-ידי פקיד השומה, כפי שנקבע בפסק-הדין **שקלים** הנ"ל (פיסקה 6):
- "נטלי הראיה וההוכחה שונים בשני סוגי ההליכים. כידוע, בהליך הפלילי יש להוכיח את האמור בכתב האישום, לרבות הסכומים אותם העלים הנאשם, מעבר לכל ספק סביר. שונים הם פני הדברים בהליך מסוג הנידון לפנינו. לאחר שנפטלו ספריו של המערער השומה נערכה על-פי מיטב שפיטתו של פקיד השומה.
- כפי שהובהר לעיל, לא נדרש ממנו להוכיח את הסכומים באופן מדויק. המשוכה הגבוהה שעומדת לפני התביעה בהליך הפלילי מונמכת בהליך האזרחי. אין בכך חוסר עקביות, אלא הכרה בתכליות השונות של ההליך הפלילי בעבירות מס, לעומת ההליך האזרחי בערעור שומה בגדרו העלים הנישום הכנסה."
15. למרות זאת, כפי שאראה בהמשך, ניתן לתת משקל מסוים לכך שראיות המשיב התבססו, כאמור, אך ורק על הממצאים שנקבעו בהכרעת-הדין, כשהמשיב יכול היה, במאמץ סביר ולא גדול, לערוך בדיקה נוספת או להביא ראיה מסוימת, והוא נמנע מכך.

מן הכלל אל הפרט

בסיס מצטבר או בסיס מזומנים?

16. המחלוקת, האם הדיווחים שהיה על המערער להגיש (ושלא הוגשו למעשה) היו צריכים להיות מוגשים על בסיס מסחרי (מצטבר) או על בסיס מזומנים, התעוררה בעקבות עדותו של קלצ'קין בבית-המשפט (עמ' 13 ואילך לפרוטוקול), כאשר נשאל כיצד יוחסו למערער הכנסות בשנת 2010, כשבאותה שנה המערער ויתר הנאשמים היו עצורים, וכיצד יוחסה לו הכנסה של 600 אלף ₪ בעקבות עבירת הסחיטה באיומים, כשבכתב-האישום לא נטען

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

- 1 שהנסחט שילם סכום זה, ועוד. תשובת קלצ'קין הייתה, כי הוא חישב את ההכנסה על
2 בסיס מצטבר ולא על בסיס מזומן, ולכן המשיב פטור מלהוכיח את קבלת ההכנסה בפועל.
3 חלק גדול מסיכומיו הקדיש ב"כ המערער לכך, שקביעה זו של קלצ'קין היא מוטעית, וכי
4 יש לחשב את הכנסותיו של המערער על בסיס מזומנים.
5 ב"כ המשיב, מאידך, תמכה בעמדתו של המפקח קלצ'קין.
6
- 7 אני סבור שלשווא דנו הצדדים בסוגיה זו, וכי אין צורך אמיתי להכריע בה. 17.
8 השאלה, האם יש להחיל על עסק מסוים שיטת דיווח על בסיס מצטבר או על בסיס
9 מזומנים קשורה לעיתויה של ההכנסה בלבד, ולא לשאלה מהי ההכנסה החייבת במס
10 (פרופ' אהרון נמדר, **מס הכנסה**, מהדורה שלישית, עמ' 81).
11 זוהי שאלה חשבונאית בבסיסה, כפי שנקבע בפסק-הדין **קבוצת השומרים** (ע"א 494/87
12 **חברת קבוצת השומרים שמירה וביטחון בע"מ נ' פשמ"ג**, פד"א כ 403, בעמ' 407):
13 " ככלל, אין פקודת מס הכנסה עוסקת בתורת החשבונאות. היא
14 מקבלת את כללי החשבונאות הרגילים המקובלים בעולם המסחר...
15 באין הוראות מחייבות בפקודה בדבר שיטת הרישום או העיתוי הקובע
16 לעניין הכנסה או הוצאה, מוסדר הנושא בכללי החשבונאות המקובלים
17 על רואי החשבון."
18
- 19 מכל מקום, וזה העיקר בענייננו, **הפקודה** מאפשרת תיקון של רישום הכנסה שנרשמה לפי 18.
20 השיטה המצטברת, אך בהמשך הזמן לא התממשה בפועל (**נמדר**, עמ' 761-760).
21 מכאן, שאין ברישום ההכנסה לפי השיטה המצטברת כדי למנוע טענה של הנישום לאחר
22 מכן, כי הכנסה זו צריכה להימחק משום שלא התקבלה בפועל.
23 בענייננו, כאשר הדיון בשאלת הכנסות המערער נערך כ-6 שנים לאחר המועד שבו נטען
24 על-ידי המשיב שהן התקבלו על-ידי המערער, כבר ניתן לדעת האם ההכנסות הללו- גם
25 אם היו צריכות להירשם כהכנסות על-פי השיטה המצטברת, כטענת המשיב – התקבלו
26 בפועל אם לאו.
27 בסופו של דבר, אם כן, השאלה האמיתית היא סבירות השומה, ובכך חזרנו לנקודת
28 ההתחלה.
29
- 30 מכאן ואילך אדון בפרטי ההכנסות שנכללו בשומות, ובטענות הצדדים ביחס אליהן, לפי 19.
31 סדר הבאתם בנימוקי השומה (ובהמשך בתצהירי הצדדים).
32
33 אקדים הערה כללית: רבות מהטענות שהועלו בנימוקי הערעור, ובהמשך גם בתצהיר
34 המערער, נזנחו למעשה בסיכומיו, כאשר ב"כ המערער מסתפק בהפניה כללית לנימוקי
35 הערעור ולתצהיר המערער (סעיף 33 לסיכומיו). וודאי שלא די בכך.

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

1 כידוע, דין טענה שנטענה בכתב-הטענות אך לא הועלתה בסיכומים, כדין טענה שנונחה,
2 ובית-המשפט לא יתייחס אליה (ע"א 447/92 רוט נ' אינטרקונטיננטל קרדיט בע"מ,
3 פ"ד מט(2) 102, 107).

4
5 המשך הדיון כפוף, אפוא, להערה זו.
6

ההכנסה מסחיטה באיומים

7
8 20. על-פי האישום השמיני בכתב-האישום, המערער והנאשם 2, רמי עזרן, חשדו באחד, א.ע.,
9 שהוא מוסר למשטרה מידע המזיק להם. הנאשם 2 טילפן ל-א.ע., אמר לו שהמערער חושד
10 בו וכי יסכים ל"פיצוי" בסך 600,000 ₪, וזה, מפאת האימה שחש, הסכים לשלם סכום
11 זה.

12 עזרן הואשם והורשע בסחיטה באיומים. המערער הואשם והורשע בקשירת קשר לביצוע
13 פשע (אך לא בעבירת סחיטה באיומים).

14 כתב-האישום אינו מציין, האם א.ע. שילם את הסכום האמור למערער ו/או לעזרן, אם
15 לאו.

16 המשיב קבע בשומה, שיש לייחס למערער בגין מעשה זה הכנסה של 600,000 ₪. המערער
17 טען (סעיפים 66-77 לתצהירו המשלים), שסכום זה לא שולם.

18
19 21. אני סבור כי בעניין זה ניתן לקבל את עמדת המערער.
20 למרות שהמשיב אינו כבול אך ורק לממצאים שנקבעו בכתב-האישום, הוא בחר להסתמך
21 אך ורק עליהם, ולא הביא כל ראיה נוספת.

22 כאמור לעיל, הודיעה ב"כ המשיב כי אין צורך בהבאת ראיות נוספות מלבד "ראיות
23 והסברים לגבי סכומי השומה בלבד". אלא, שבעניין זה אין המדובר בסכום השומה,
24 אלא בשאלת עצם ההכנסה, הרייתה או לא הייתה?

25 כאשר כתב-האישום מפרט את כל השתלשלות העניין, אך איננו מציין ש-א.ע. שילם סכום
26 זה למערער או לעזרן או למי מטעמם, ההנחה היא, שהסכום לא שולם, אחרת הדבר היה
27 נכתב בכתב-האישום.

28 נוסף לכך, לאחר שהמערער הכחיש בנימוקי הערעור ובתצהירו קבלת סכום זה, יכל
29 המשיב להעיד את א.ע. בעניין זה, או להציג את עדותו במשטרה, אם ניתן היה ללמוד
30 ממנה על תשלום הסכום.

31
32 22. התוצאה היא, שערעורו של המערער לגבי הכנסה זו מתקבל.
33
34
35

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

הכנסות מספינת הקזינו

- 1
- 2 23. על-פי סעיף 10 לכתב-האישום :
- 3 "נאשמים 1 ו-2 [המערער ועזרן], החל ממאי 2008 ועד ליום מעצרום
- 4 במסגרת פעילות ארגון הפשיעה, היו שותפים בעלי 10% כל אחד
- 5 בקזינו בספינה, שכאמור לעיל הינה ספינה שמבצעת הפלגות נופש
- 6 מישראל לארצות שונות לחופי הים התיכון. הקזינו הניב לכל אחד
- 7 מהם רק בין מאי 2008 לראשית 2009 בלבד סך של 1.2 מיליון ₪ כל
- 8 אחד."
- 9
- 10 24. המשיב חישב ומצא, כי באופן יחסי, ובהעדר ספרים, אם ההכנסה לתקופה האמורה
- 11 (כשבעה חודשים) היא 1.2 מיליון ₪, הרי שההכנסה לשנה שלמה היא 2,057,143 ₪, ולכן
- 12 ההכנסה לכל אחת מהשנים 2009 ו-2010 היא 2,057,143 ₪, נוסף כמובן להכנסה בשנת
- 13 2008 בסך 1.2 מיליון ש"ח.
- 14
- 15 25. המערער טוען בעניין זה (סעיפים 109-126 לתצהיר המשלים, ובעדותו בעמ' 5-11
- 16 לפרוטוקול), שתי טענות :
- 17
- 18 האחת - המשיב מנוע מלטעון להכנסה מעל 1.2 מיליון ₪, לאור דברי ב"כ המדינה בהליך
- 19 הפלילי, עו"ד שפר, לפיהם הרווחים מהספינה עמדו על 1.2 מיליון ₪,
- 20 השנייה - כתב-האישום אינו מתייחס, בהקשר לספינת הקזינו, לשנת 2010, וכי בשנת
- 21 2010 המערער היה עצור (הוא נעצר ביום 26.1.2010 – קלצ'קין, עמ' 13 לפרוטוקול) וגם
- 22 הספינה לא פעלה.
- 23
- 24 26. אני סבור שיש לדחות את הערעור ביחס לשנת 2009 ולתקן את השומה שנקבעה בגין
- 25 ההכנסה לשנת 2010.
- 26 אסביר את מסקנתי :
- 27
- 28 על-פי כתב-האישום, הספינה פעלה, והמערער (יחד עם אחרים) הפעילו בה קזינו, גם
- 29 במהלך שנת 2009.
- 30 הצהרתו של עו"ד שפר נאמרה בהקשר לכתב-האישום. בכתב-האישום מצוינת הכנסת
- 31 המערער מהספינה בשנת 2008 בלבד, כשזו עמדה על 1.2 מיליון ₪. בכתב-האישום לא
- 32 מצוינת ההכנסה שהתקבלה בשנת 2009, אך מצוין כאמור, שהמערער פעל בה גם בשנה
- 33 זו, ומכאן שברור הוא, שהמערער הפיק ממנה הכנסה גם בשנה זו.
- 34 מאחר והמערער לא הביא כל ראיה בקשר להכנסתו מהספינה בשנה זו, הרי החישוב שערך
- 35 המשיב בקשר לשנה זו סביר ונכון.
- 36
- 37 לפיכך, נדחה ערעור המערער ביחס להכנסה שהתקבלה מספינת הקזינו בשנת 2009.

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

1
2 באשר לשנת 2010: כתב-האישום, לא זו בלבד שהוא אינו מזכיר כלל שנה זו בהקשר
3 לספינת הקזינו, אלא גם שמשמע ממנו, לכאורה, שפעילות המערער ועזרן בה היתה
4 מחודש מאי 2008 ועד ליום מעצרו (26.1.10, כאמור), בלבד. המשיב בחר, כאמור,
5 להסתפק בממצאים שנקבעו בכתב-האישום בלבד. משכך, אין ממצא המלמד על כך
6 שהמערער פעל בספינה במהלך כל שנת 2010.
7 גם כאן, אין מדובר בחישוב סכום השומה, אלא בשאלת עצם ההכנסה, ההייתה או לא
8 הייתה?
9 מאחר שכאמור, כתב-האישום אינו מדבר על כך, ואף משמע ממנו, לכאורה, שפעילות
10 המערער חדלה בסוף חודש ינואר 2010, ומאחר שלא הוצגה כל ראיה בנדון, הרי שאין כל
11 הוכחה בדבר ההכנסה שיוחסה למערער לכל שנת 2010.
12 המסקנה הנובעת מכך היא, שניתן לייחס למערער הכנסה מספינת הקזינו בחודש ינואר
13 2010 בלבד בסך 171,428 ₪ (2,057,143: 12), כשהכנסה זו תבוא במקום ההכנסה שנקבעה
14 בשומה לשנה זו.
15

הכנסה ממועדוני הימורים

16
17 על-פי האישום התשיעי בכתב-האישום, המערער, יחד עם אחרים, הפעילו מועדוני
18 הימורים. בסעיף 5 לכתב-האישום צוין: "סכום רווחי הנאשם 1 [המערער] מהימורים
19 נמדד על 800,000 ₪".
20 בהעדר נתון אחר, ייחס המשיב למערער הכנסה של 400,000 ₪ בכל אחת מהשנים 2008
21 ו-2009.
22
23 המערער טוען (סעיפים 78-91 לתצהירו המשלים), כי היו לו שותפים שהתחלקו בהכנסתו,
24 כי המשיב היה צריך לנכות הוצאות שהיו לו בייצור הכנסה זו, וכי חלק מהרווחים נגנב
25 על-ידי שותפו, ששימש כעד-מדינה במשפט הפלילי.
26
27 המשיב צודק בכל תשובותיו לטענות המערער:
28 כתב-האישום מציין כי "רווחי" המערער מהימורים עמדו על 800,000 ₪. המערער הודה
29 כי אלו רווחיו, ולכן הוא מנוע מלטעון את כל הטענות שהעלה.
30 לבד מכך, המערער לא הביא כל ראיה בדבר ההוצאות שיש לנכות, בדבר הגניבה הנטענת
31 או בדבר החלוקה ברווחים עם אחרים.
32
33 ערעור המערער בהקשר להכנסותיו ממועדוני הימורים - נדחה.
34

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

הכנסות מהלוואות בריבית

- 1
- 2 32. מהאישום העשירי לכתב-האישום עולה, כי במהלך השנים 2008, 2009 וראשית שנת 2010,
- 3 עד למעצרו, עסק המערער, יחד עם אחרים, במתן הלוואות בריבית. כתב-האישום מציין
- 4 את היקף המחזור של חלק מההלוואות, שעמד על כ-7 מיליון ₪, ומפרט את שמות
- 5 הלווים, סכומי הלוואות, ובחלק מהמקרים - גם את שיעור הריבית שנקבעה לאותה
- 6 הלוואה.
- 7 בהתייחס להלוואות שניתנו על-ידי המערער (12 הלוואות), במקרה אחד בלבד, מוזכר מהו
- 8 הסכום שהוחזר (500,000 ₪ על הלוואה של 250,000 ₪).
- 9 כן צוין בכתב-האישום, כי בהלוואות שניתנו לגורמים המקורבים למערער נגבתה ריבית
- 10 חודשית של כ-2%, ואילו בהלוואות שניתנו לגורמים "חיצוניים", נגבתה ריבית חודשית
- 11 של כ-10%.
- 12
- 13 33. בהתאם לכך ביצע המשיב אומדן של הכנסות המערער מריבית, בשנים 2008-2010, וקבע
- 14 הכנסה מצטברת מריבית בשנים הללו בסך 8,220,800 ₪ (סעיף 32 לנימוקי השומה). סכום
- 15 זה תוקן לאחר מכן בתצהירו של קלצ'קין (סעיף 42) ובסיכומי המשיב (סעיף 122), כך
- 16 שהסכום המצטבר בכל השנים עמד על: 3,666,810 ₪.
- 17
- 18 34. המערער האריך בהתייחסותו לכל אחת מההלוואות בנימוקי הערעור (סעיף 60) ובתצהירו
- 19 המשלים (סעיף 108), אך לא שב על התייחסות זו בסיכומיו, אלא הסתפק בהפניה כללית
- 20 לדבריו בנימוקי הערעור ובתצהירו.
- 21 כאמור לעיל, נחשב הדבר כזניחת אותן טענות.
- 22
- 23 35. מעבר לכך, לא מצאתי שהמערער צודק בשתי הטענות המרכזיות ששבו ועלו באותן
- 24 התייחסויות:
- 25 האחת - שהלווים לא החזירו את ההלוואות/חלקן/לא שילמו את הריבית וכדומה.
- 26
- 27 השנייה - שהוא עצמו לווה את הכספים אותם הלווה, בריבית של 2%, וכי המשיב היה
- 28 צריך להתחשב בכך בחישוב הרווחים.
- 29
- 30 הטעם לדחיית הטענות הללו הוא, שכל הנתונים להוכחתן מצויים, או יכלו להיות מצויים,
- 31 בידי המערער.
- 32 כאשר המערער נמנע מניהול ספרים ומתן חשבוניות, וכאשר הוא נמנע, גם במהלך
- 33 המשפט, מלהציג ראיות או לזמן עדים להוכחת טענותיו, רשאי היה המשיב להניח,
- 34 שההלוואות הללו שולמו כסדרן ובהתאם לריבית שנקבעה לגביהן.
- 35

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

1 כן רשאי היה המשיב, שלא לנכות את ההוצאה הנטענת בדבר תשלום ריבית של 2%,
2 בהעדר כל ראיה לכך.
3
4 36. בסיכומיו, הודיע המשיב, כאמור, כי נפלה טעות בחלק מחישובי הריבית, ביחס למספר
5 לוויים, כאשר זו חושבה לפי 10% במקום 2% (סעיפים 80 ו-91).
6 בהתאם לכך, תוקנה השומה המתייחסת להכנסות המערער מריבית בגין הלוואות בשנים
7 הללו, והועמדה, כאמור, על 3,666,810 ₪ (במקום 8,220,800 ₪ בשומה).
8 בכפוף לתיקן (משמעותי) זה, נדחה הערעור של המערער בהקשר להכנסותיו מריבית בגין
9 ההלוואות שנתן.

10

11

אי-הכרה בהוצאות

12 37. בהקשר לניכוי הוצאות, הנישום עומד במעמד של "המוציא מחברו עליו הראיה", ומן
13 הצדק להטיל מעמסה זו עליו, במיוחד כאשר הפרטים על ההוצאה הינם בשליטתו
14 המוחלטת. מכאן גם מובן מדוע בתי-המשפט לא הכירו בהוצאות שהנישום לא מסר
15 אינפורמציה מלאה עליהן (נמדר, עמ' 295; ע"א 522/63 חברת בית זכאי בע"מ נ' פקיד
16 השומה, פ"ד יח(2) 548).
17 המערער לא מסר כל אינפורמציה בזמן אמת בדבר ההוצאות שנגרמו לו, מאחר שלא ניהל
18 ספרים כלל, וגם במהלך הראיות לא הציג כל ראיה לתמיכה בטענותיו, ולכן צדק המשיב
19 בסרבו להכיר בהוצאות שנטענו על-ידיו.

20

21

הודעות קודמות שנשלחו על-ידי רשות המיסים

22 38. ב"כ המערער הציג במהלך חקירתו של קלצ'קין, הודעות קודמות שנשלחו על-ידי רשות
23 המיסים (מע/1-מע/3), מהן עולה לכאורה, שהמערער אינו חייב כל סכום שהוא. ב"כ
24 המשיב התנגדה, בצדק, להרחבת חזית (עמ' 17 לפרוטוקול), מאחר שהמערער לא טען לכך
25 בנימוקי הערעור או בתצהירו.
26 מכל מקום, קלצ'קין השיב (שם) כי המדובר במסמכים אוטומטיים שנשלחים בצורה
27 ממוחשבת לאחר קבלת הדו"חות העצמיים של הנישום, והם משקפים את המס שצריך
28 להיות משולם על-פי הצהרתו של הנישום.
29 ודאי שאין בכך כדי למנוע הוצאות שומה לפי מיטב השפיטה על-ידי המשיב.

30

31

הכנסות ממשכורת

32

33 39. המערער לא חלק על התיקונים שערך המשיב בשומות ביחס להכנסות ממשכורת של
34 המערער ובת זוגו, ולכן השומה בעניין זה נותרה בעינה.

בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 13-07-13356 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

08 אוגוסט 2017

1 הכנסה מעסק

2 40. המשיב קבע שכל הכנסותיו האמורות של המערער הן הכנסה מעסק לפי סעיף 2(1)
3 לפקודה.
4 המערער לא חלק על כך.
5

6 תוצאה

7 41. לאור כל האמור לעיל, אני מחליט כדלקמן:

- 8
9 א - הערעור ביחס להכנסה שהתקבלה בעקבות עבירת הסחיטה באיומים מתקבל.
10 השומה שנקבעה למערער בגין כך מבוטלת.
11 ב - הערעור בנוגע להכנסה שהתקבלה מספינת הקזינו ביחס לשנים 2008 ו-2009 -
12 נדחה.
13 ג - הערעור בנוגע להכנסה שהתקבלה מספינת הקזינו ביחס לשנת 2010 - מתקבל
14 חלקית. במקום השומה שנקבעה למערער בגין כך, יבוא הסכום של 171,428 ₪.
15
16 ד - הערעור ביחס להכנסה שהתקבלה ממועדוני ההימורים - נדחה.
17
18 ה - הערעור ביחס להכנסה שהתקבלה מהלוואות בריבית - נדחה, בכפוף לתיקון
19 השומה כמפורט בסעיף 33 סיפא לעיל.
20
21 ו - הערעור ביחס לאי-הכרה בהוצאות - נדחה.
22

23 42. הערעור נדחה ברובו, ולכן אני מחייב את המערער לשלם למשיב הוצאות משפט בסך
24 50,000 ₪.
25

26 **ניתן היום, ט"ז אב תשע"ז, 08 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.**

27

28 יונה אטדגי, שופט
29
30
31